

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Regionutveckling liknar fotboll mer än den liknar lokalsamhälle eller parlamentarism
- Dagens valmöjligheter för välfärdsstatens institutioner begränsas av gångna tiders val
- På spaning efter kommuninvånare – läs YTR:s nätkolumn
- Vad är trygghet på landsbygden och i byarna? – professor Eero Uusitalo i ledaren för Landsbygd Plus
- Anpassad närservice i byarna lyckas inte utan statsbidrag
- Läs även detta: *”En aktiv regionpolitik bra för byar”* *Diskussionstillfälle om upphandlingslagen hålls i Raseborg *Seminarieriet Mat som höjdpunkt i Österbotten ordnas i Korsholm *Utbildningsdag för utvecklingsarbete inom föreningar hålls i Vasa

Cit: ***”Det här är intellektuellt fel. I verkligheten finns ju människor överallt.”***
Kommundirektören i Korsholm Rurik Ahlberg som anser att kommunreformen alltför mycket utgår från att den riktiga verksamheten strömmar ut från centralorterna (Österbottens Tidning 5.11).

”Jag tycker att man alltid borde ställa frågan om hur framtiden såg ut förr.”
Forskaren och filosofie doktorn i historia Henry Nygård som menar att argumenten för reformer inte verkar vara underbyggda med grundliga historiska analyser (Vasabladet 31.10).

”Det är på tid att de offentliga finansierarna inser, att i samarbete med byaverksamheten får man mer för mindre pengar.”
Professorn och ordföranden för Byaverksamhet i Finland rf Eero Uusitalo i ledaren i tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus 4/2012 (fritt översatt).

REGIONUTVECKLING LIKNAR FOTBOLL MER ÄN DEN LIKNAR LOKAL-SAMHÄLLE ELLER PARLAMENTARISM

Diskussionerna och analyserna kring, och av regionaliseringen, innehåller ofta både beskrivningar av, och oro för, att vi inte riktigt får till den kraft på mellannivån som vi önskar. Både tillväxt och innovation verkar trivas bättre på antingen den sant lokala nivån eller på den verkligt övergripande, ofta nationella nivån, men däremellan finns ett område som ibland nästan tycks beroende av respirator och livsuppehållande åtgärder för att klara sig igenom året. Den här bilden har en pendang i ett helt annat sammanhang – komplexitet. Mitt emellan punkterna ”fullständig oordning” och ”fullständig ordning” finns en mycket mer komplex plats, en sorts jämviktspunkt där dragningskraften från de två ändpunkterna balanserar varandra, och vill man vara verkligt existentiell kan man konstatera att det är här, mittemellan

kemisk ordning och kemiskt kaos som liv kan existera. I den här betydelsen är komplexitet en oerhört mycket svårare balansakt än att försöka befinna sig i antingen ordning eller kaos. Tänk dig en folksamling som exempel. I ena änden har du människor som springer hit och dit över ett torg, och är ur det här perspektivet fullständigt oordnade. I andra änden har du ett kompani på en kaserngård, som är fullständigt ordnade. Däremellan har du 22 spelare på en fotbollsplan, vilka inte är fullständigt ordnade – men uppenbarligen heller inte fullständigt oordnade.

I den första situationen, människor på torget, är samhället byggt på samexistens. De är, på olika sätt, beroende av varandra och de gör klokt i att använda högerregeln i smala passager, men de har däremot inte något gemensamt mål och de har inte någon gemensam plan, liksom restaurangägaren, gästerna, taxirörelsen, hyresvärden och arbetsgivaren på orten som samexisterar. Detta är även bilden av ett fungerande lokalsamhälle – med stort mått av integritet försöker vi ändå vara flexibla nog för att få ett vettigt gränssnitt mot de andra aktörerna, utan några övergripande överenskommelser och inga fasta spelregler. Vi har kunnat gå tvärs över torget utan att krocka och vi har kunnat leva i små byar utan att drabbas av vare sig överetablering eller underetablering, trots frånvaron av näringsdepartement och tillväxtverk. Den tredje situationen, soldaterna på regementets gård, är ett samhälle byggt på samordning. För att förstå deras fullständiga synkronitet måste man förstå att det finns en särskild spelare, sergeanten, som ger order om klädsel, tidpunkt för höger fots isättande och om när det är dags att göra ”I hand gevär”. Det här är bilden av en fungerande centralorganisation, och vare sig det är statsapparaten eller den kommunala förvaltningen, så är det en verksamhet som präglas av mycket stark samordning och ibland väldigt långt gående arbetsdelning. Så fort resurser blir knappa eller hot stora, så har det funnits två vägar – den individualiserande vägen mot samexistens och den mer kollektiverande vägen mot samordning. Det har snart varit uppenbart att vinsterna för samhället, och för individen, har legat i samordning snarare än samexistens.

Däremellan finns den för mänskligheten väldigt färska föreställningen att man skulle kunna leva i mitten, alltså på jämviktspunkten som varken är enkel samexistens eller enkel samordning. Ett sådant samhälle liknar en fotbollsmatch i så måtto att det är samverkande, vilket har å ena sidan en gemensam avsikt och gemensamma överenskommelser, å andra sidan en betydande frihet för de enskilda att tolka situationen som de kan och vill. De förväntas därefter fatta egna beslut om huruvida de skall springa åt höger eller åt vänster. Besluten skall grundas på föreställningen om att de egna målen bäst nås genom att hela systemet når sina,

således individuell frihet – och individuell underordning – på samma gång. Platsen är inte lokal, inte central, utan regional och den är genuint ny.

Det är en organism, ett samhälle, som inte liknar något vi gjort tidigare, och därför inte möjlig att få liv i med de föreställningar och metoder vi använt förut. Det finns två populära ansatser till regional utveckling som båda är utan utsikt till framgång, där den ena innebär att man betraktar regionen som en förstoring av lokalsamhället,

vilket betyder att regioner utvecklas som en önskad, eller åtminstone oplanerad, effekt av att många människor fattar individuella beslut. Den andra ansatsen utgår ifrån att en region egentligen är en liten nation, vilket innebär att man föreställer sig ett regionalt parlament, stor regional självstyrelse och – förmodligen – en regional valuta. Regionutveckling måste alltså ske från den mittersta punkten på skalan, för regioner är inte stora lokalsamhällen och de är inte små nationer, utan de är i stället höjdpunkten på en komplexitetskurva där utvecklingen måste påverkas och stödjas med enkla och stabila ramar, en stor förståelse för hur samspel utvecklas och slutligen en incitamentsstruktur som gör att det lönar sig att samverka i stället för att köra solo som i samexistensens samhälle eller underordna sig som i samordningssamhället. Gör alla aktörer medvetna om hur man vinner matchen och se till att var och en faktiskt tjänar på att man vinner på den övergripande nivån. Se till att alla är överens om en gemensam strategi, men förvandla inte den till handlingsplaner och direktiv, samt ha tilltro till att alla aktörer i regionen bäst vet hur de driver sin verksamhet, men identifiera och träna en handfull ”fasta situationer”. *Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – omvärldsbevakning och analys av ett samhälle i förändring (14/2012), skriven av Troed Troedson.*

DAGENS VALMÖJLIGHETER FÖR VÄLFÄRDSSTATENS INSTITUTIONER BEGRÄNSAS AV GÅNGNA TIDERS VAL

Välfärdsstatens institutioner har generellt sett skapat ett stigberoende, d.v.s. dagens valmöjligheter begränsas av gångna tiders val, men utvecklingen kan dock brytas av någon kraftig utomstående förändring, som t.ex. depressionen, som gör det lättare för olika intressegrupper att framhäva sina idéer i en politisk process. Den ekonomiska situationen i början av 1990-talet utnyttjades för att driva igenom reformer, om vilka alla inte var eniga. Den pågående recessionen ser ut att utnyttjas på samma sätt, och frågan är vilken framtidsbild de nuvarande omstruktureringsidéerna bygger på. Varje förändring innehåller i sig en underförstådd uppfattning om den framtida utvecklingen, i mindre grad historia. De dagsaktuella problemen är oftast utgångspunkten. Forskaren Henry Nygård har inte noterat att någon skulle ha hävdad, att de uppfattningar om framtiden som tidigare beslut

grundat sig på, varit felaktiga eller att man skulle ha gett sig tid att klarlägga vad som gick snett – om det var så, utan hellre löser man de dagsaktuella problemen genom att radera hela byggnadsverket. Nygård hävdar inte att det inte skulle finnas utvecklingsbehov, behov av nya strukturer, eller att det bar bättre förr (även om det nog i vissa fall var så), utan det som stör, är att argumenten inte verkar vara underbyggda med grundliga historiska analyser. På vilket sätt kom vi hit och hur såg den miljö ut där de tidigare besluten togs, och vad har ändrats? Det primära intrycket man får av den offentliga debatten, är att Stort är Bäst, där drivkrafterna är oproblematiske och där framtider skisseras som kanske aldrig kommer att finnas. *Uppgifterna är från en artikel, skriven alltså av forskaren och filosofie doktorn i historia Henry Nygård, i Vasabladet (31.10).*

PÅ SPANING EFTER KOMMUNINVÅNARE – LÄS YTR:s NÄTKOLUMN

Kommunalvalet i slutet av oktober innebar ännu ett bakslag för den finländska demokratin, då valdeltagandet sjönk med drygt tre procentenheter (till 58,2) jämfört med

det föregående kommunalvalet. Skillnaden är stor i jämförelse med valdeltagandet vid 2011 års riksdagsval, som var 70,5 procent. Vid årets kommunalval var det nästan en halv miljon färre människor som gick till valurnorna, vilket är en stor skillnad, särskilt när besluten om många frågor som rör vår vardag och tjänsterna fattas i kommunerna. Det finns även ett annat skäl att stanna upp och tänka på hur demokratin i de finländska kommunerna verkligen mår, eftersom antalet fullmäktigeledamöter minskar dramatiskt i och med kommunsammanslagningarna. Nu invaldes 9 672 fullmäktigeledamöter, vilket är 740 ledamöter färre än för fyra år sedan. "Varningsklockan klämtar igen för kommunaldemokratin. En allt mindre grupp förtroendevalda, som utsetts genom val, svarar för allt större sakhelheter och allt svårare beslut i de växande kommunerna. Man får lust att fråga hur representativ den representativa demokratin egentligen är när endast 58 av 100 kommuninvånare tar ställning vid valet. De förtroendevaldas arbete blir allt mer krävande och man kan fråga sig vem som överhuvudtaget längre har möjlighet att ställa upp som kandidat.

En omfattande undersökning vid namn ARTTU visade att majoriteten av finländare redan nu snarare är misstänksamma eller kritiska än tillitsfulla när det gäller beslutsfattandet i sin egen kommun." På landsbygden röstade man åter mer aktivt än i städerna - ju mindre kommun, desto flitigare gick kommuninvånarna till valurnorna. Även invånarna på de mest avlägsna landsbygdsområdena, i de kommuner som berörs av kommunsammanslagningar, röstade flitigt. Skillnaderna mellan olika kommundelar var stor, t.ex. exempelvis i det mest avlägsna hörnet av Salo stad, Finby, var valdeltagandet 12,4 procentenheter högre än inom Salo stad i genomsnitt, och valdeltaget i Yli-ii, det mest avlägsna hörnet av Uleåborg, var 11,6 procentenheter högre än i staden Uleåborg som helhet. Men ett välkänt faktum kvarstår, nämligen att där det finns flest människor, d.v.s. i tätorter och stadscentra, där samlas också de flesta rösterna, vilket innebär att landsbygdsborna får sin röst hörd allt sämre i en representativ kommunal demokrati som håller på att tunnas ut. Några lösningar på dessa allvarliga utmaningar för den kommunala demokratin finns inte enbart hos partierna eller genom en finjustering av det nuvarande systemet. Representativ demokrati behövs dock också i fortsättningen, liksom även insatsen från kommunala förtroendevalda som valts genom val och tar sitt uppdrag på allvar, samt de olika värden som genom partierna återspeglas i beslutsfattandet.

Vid sidan av dessa traditionella metoder måste man söka efter nya sätt att föra gemensamma frågor närmare kommuninvånarna, vilket inte kommer att lyckas, om vår uppfattning av kommunmedlemmarnas och enskilda kommuninvånarnas roller inte ändras. För att människorna skulle kunna vara aktiva kommuninvånare, behövs det en stor attitydändring - nya sätt att tala och agera, samt utbildning – från såväl den kommunala organisationens som från medborgarsamhällets sida. "Att kommuninvånare släpps in i den nya kärnan i den kommunala demokratin, innebär samtidigt en stor utmaning för många yttre kännetecken hos den kommunala demokratin. Kommunala valet har genom sina kampanjer, gallupar, debatter och valkvällar på TV blivit kostsam medieunderhållning, som befinner sig på ett mycket långt avstånd från kommuninvånarnas roller och små vardagliga frågor. Det ligger ännu många svårigheter och hinder i vägen för utveckling av demokratin. Men lyckligtvis är vägen bred och lång." *Texten för november månads nätkolumn (6.11), "På jakt efter en kommuninvånare", är från YTR:s hemsida och finns med länkar för vidare läsning i ämnet under webbadressen http://www.landsbygdspolitik.fi/sv/information/natkolumner/pa_jakt_etter_en_kommuninvanare.2263.news. Skribenten Ritva Pihlaja är forskare och långvarig sekreterare i Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp för medborgaraktivitet.*

"En kommuninvånare kan inte endast en gång per fyra år vara en *påverkare* som röstar och en *kund* som använder sig av tjänster, utan en kommuninvånare måste också kunna vara en aktiv *aktör* i kommunsammanslutningen och en *utvecklare* av sin egen livsmiljö. Detta låter mycket enkelt, men är i praktiken inte alls lätt."

Forskare Ritva Pihlaja

VAD ÄR TRYGGHET PÅ LANDSBYGDEN OCH I BYARNA? – PROFESSOR EERO UUSITALO I LEDAREN FÖR LANDSBYGD PLUS

Landsbygden är enligt traditionell uppfattning och kännedom ett tryggt område. Men förändringarna har likväl ökat både trygghet och otrygghet. Tryggheten är å ena sidan absolut och i sin verkliga grund en realitet. Å andra sidan är den en prövad, ren känsla eller upplevd miljö. Byn har på ett intressant sätt en uppgift i båda dimensionerna. Ingen kan förneka en försvagning av byns absoluta trygghetsfaktorer: servicen har försvunnit, myndigheterna finns på tiotals kilometers håll eller ingripandet i akutproblemen har eliminerats, vägarna fortsätter att förfalla, och förändringen i det ovannämnda ser ut att fortsätta i en allt negativare riktning. Bland annat det här skriver professor Eero Uusitalo i inledningen på ledaren för tidningen Maaseutu Plus – Landsbygd Plus 4/2012. Övrigt som tas upp i tidningens finskspråkiga artiklar är bl.a. följande:

- Generalsekreterarens kolumn: Statsbidraget

behövs för byaverksamheten

- Rovaniemi modell för andra kommuner
- Fiberkabel till byn – nu!
- Nya arbetsplatser och ökning i turismströmmar – trygghet för invånarna
- En planläggare i byn – erfarenheter under en arbetskarriär
- Innovationslägrets vinnare tog modell av rörmokarna
- Landsbygdens idékuvös HUB

De svenskspråkiga sidorna, *Svenska Spalten*, (6 s) har följande rubriker:

- På jakt efter Europas bästa landsbygd
- Landsbygdsriksdagen 2012
- Landsbygdsriksdagens ställningstaganden
- Det är så svårt att inte vara kulturimperialist ...

Årets fjärde nummer av tidningen *Maaseutu Plus – Landsbygd Plus* utkom 2.11. Tidningen är språkrör för byarörelsen, de lokala aktionsgrupperna och övriga landsbygdsutvecklare. *Landsbygd Plus*, som getts ut sedan år 2000 och utkommer 5 ggr per år (med normalt ca 36 sidor per nummer), är tvåspråkig med ett mindre antal svenska sidor. Årligen ges även ett engelskspråkigt nummer ut. Utgivare är Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf med Eero Uusitalo som chefredaktör och Pipsa Salolammi som redaktör. Svensk Byaservice sköter om koordineringen av de svenskspråkiga sidorna i tidningen. För prenumeration kontakta Pipsa Salolammi på e-mailadress pipsa.salolammi@kylatoiminta.fi.

ANPASSAD NÄRSERVICE I BYARNA LYCKAS INTE UTAN STATS BIDRAG

Byaverksamheten har visat sitt ansvar för landsbygdens utvecklingsarbete genom flera hundra utvecklingsprojekt och frivilligt arbete. Utvecklingens bredd återspeglas av projekten som årligen omsätter flera tiotals miljoner euro, vari ingår, förutom offentliga medel, en betydande del privata medel och talkoarbete. Enligt regeringsprogrammets principer är det klokt och nödvändigt att offentliga förvaltningen och tredje

sektorn får nya, gemensamma verksamhetsmodeller, men det lyckas inte genom att minska medlen (regeringens budgetförslag för år 2013 är bara 850 000 euro, eller 200 000 euro mindre än detta år). Politiken som riktar sig till byaverksamheten bör förnyas. Behovet av att stärka byaverksamheten, samt behovet av att skapa ett organiserat samarbete mellan kommunen och dess byar, är allt mer aktuellt då kommunernas antal minskar. Landsbygdsinvånarnas levnadsvillkor försvagas särskilt i de kommunsammanslagningar, där stora landsbygdsområden bildar den nya storkommunen med en stad som centralort. Utmaningarna löses med hjälp av lokalt utvecklingsarbete, genom att tillämpa nya arbetssätt, samt genom att produktifiera närservicen. Det är möjligt att trygga servicen nära dem som är i behov av den. Byaverksamheten har redan utvecklat sin struktur och förmår agera som en trovärdig samarbetspart för den offentliga sektorn. Mot bakgrund av det här föreslår Byaverksamhet i Finland rf ett samarbetsavtal, genom vilket byaverksamhetens statsbidrag årligen skulle höjas med 300 000 euro. I samarbetsavtalet kommer man överens om de uppgifter som hör till närservicens produktifiering, till vilket byaverksamheten med dess 19

LÄHIPALVELUIDEN SOPIMINEN KYLISSÄ EI ONNISTU ILMAN VALTIONAPUA

Kylätoiminta kehittää maaseutua vuosittain sadoilla kehittämishankkeilla ja vapaaehtoisuudella. Julkiset varat, huomattava osa yksityisiä varoja ja talkootyö muodostavat hankkeiden usean kymmenen miljoonan euron yhteisarvon. Hallitusohjelman periaatteiden mukaisesti julkishallinnon ja kolmannen sektorin on välttämätöntä saada uusia, yhteisiä toimintamutuja, mutta se ei onnistu varoja vähentämällä. Kylätoimintaan kohdistuvaa politiikkaa on nykyaikaistettava.

Kylätoiminnan vahvistaminen sekä kunnan ja kylien välisen suhteen järjestäminen on tärkeitä elinolosuhteiden parantamiseksi kunnan väestön vähentyessä. Maaseudun asukkaiden palvelut ja elinolosuhteet ovat heikentyneet, mikä vaikuttaa kunnallisiin palveluihin ja elinolosuhteisiin.

regionala byaföreningar förbinder sig. *Hela meddelandet från Byaverksamhet i Finland rf finns (på finska) under adressen <http://www.kylatoiminta.fi/fi/ajankohtaista/body1=4715>.*

LÄS ÄVEN DETTA

"Aktiv regionalpolitik bra för byar"

Den nya ordföranden i fullmäktige i Vasa Joakim Strand (Sfp) kommer att vara aktiv i diskussioner med representanter för andra kommuner. Enligt den unge Strand (30 år) har byapolitiken tidigare varit effektiv, medan man blivit allt sämre när det gäller regionalpolitiken. Han påpekar att han inte talat om kommunfusioner för att spara pengar, utan det handlar bl.a. om utbildning och näringsliv, och utan det blir helheten lidande, så därför är det viktigt att alla i regionen fokuserar på de stora avgörande frågorna. Industrin i Vasa är livsviktig för hela regionen, vilket ger pengar inte bara åt Vasa, utan även grannkommuner, men industrin kan hamna i en svacka och då drabbas alla. Befinner man sig vid torget, så klarar man sig, men ju längre bort man är desto svårare blir det. När det gäller regionalpolitiken tänker Strand inte enbart på Vasas pendlingsområde, utan hela det forna länet och mer än så. Han tänker även på Umeåregionen som han vill öka samarbetet med. Regionen är en enorm potential med 36 000 studerande och en befolkning på 150 000 personer. Strand menar att det inte är bra att sitta och vänta på vad staten gör och säger: "Man måste vara aktiv och kreativ. Annars blir man inte framgångsrik. Och när jag blir äldre vill jag inte åka till Seinäjoki för att få vård, men sysslar man enbart med byapolitik blir det så". *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Kaj Enholm, i tisdagens upplaga (6.11) av Vasabladet.*

"Det viktiga är att få kakan att växa. En positiv och kreativ diskussion är något som på sikt även räddar byarna."

Nya ordföranden i Vasa fullmäktige Joakim Strand

Diskussionstillfälle om upphandlingslagen hålls i Raseborg

Vilka regler gäller för upphandling i min kommun, och kan jag som primärproducent sälja mina produkter till kommunens storkök? Vad innebär det så kallade tröskelvärdet egentligen? Projektet *Bra Mat* i Västnyland ordnar ett informations- och diskussionstillfälle om upphandlingslagen 8.11 kl.

16-20 i Raseborg på Yrkeshögskolan Novia, Raseborgsvägen 9, 10600 Ekenäs. Offentlig upphandling är en process för inköp av varor som görs av offentliga sektorn och som regleras av speciella lagar och regler. Syftet med reglerna är att säkerställa att myndigheterna behandlar alla som vill få affärskontrakt med offentliga sektorn lika. *För program och anmälningsuppgifter (anmälan kan även göras efter 6.11) se Novias hemsida på <http://bramativastnyland.novia.fi/wp-content/uploads/Upphandlingslagen-diskussionstillfalle-8.11.pdf>.*

Seminariet Mat som höjdpunkt i Österbotten ordnas i Korsholm

I den österbottniska matkedjan finns starka element inom råvaruproduktion och livsmedelsförädling, samt ambitiösa entreprenörer inom restaurang och service. Hur kan vi öka vår synlighet och konkurrenskraft, och kan matkedjan i Österbotten samarbeta för att stärka sina varumärken lokalt, nationellt och internationellt? Seminariet, som hålls på svenska/norska och

arrangeras 20.11 kl. 13-19 på Restaurang Berny´s vid Replotbron i Korsholm, vänder sig till organisationer och företag med anknytning till matkedjan i

MAT SOM HÖJDPUNKT I ÖSTERBOTTEN

Österbotten; primärproduktion, livsmedelsförädling, handel, utbildning, besöksnäringar och restaurang. I seminariet medverkar Aslaug Rustad som leder verksamheten i Tröndersk Mat og Drikke AS, ett aktiebolag som bildades år 2005 för att utveckla Trøndelag till Norges mest spännande matregion, så att det ger ett mervärde lokalt, nationellt och internationellt. Bakom bolaget står över 100 ägare inom råvaruproduktion, livsmedelsindustri, handel, offentlig sektor, turism, utbildning m.m. Övriga medverkande är professor emeritus Erland Eklund (Mat och regional utveckling; Österbotten i fokus), Lars Losvik (Mat och marknadsföring – betydelsen av kommunikation mellan säljare och köpare), samt Lisa Herin-Holmberg från INVENIRE market intelligence. *För mer info, program och anmälan (senast 15.11) se adressen http://www.foodia.fi/sites/default/files/foodia/Foodia_seminarie_20.11.2012.pdf.*

Utbildningsdag för utvecklingsarbete inom föreningar hålls i Vasa

Ett steg till ... förening i utveckling är en processmetod för utvecklingsarbete i en förening eller organisation, utvecklat av Studieförbundet Vuxenskolan i Sverige. Rolf Lindahl, som utvecklat metoden, presenterar materialet 4.12 kl. 9.30-16.30 under en utbildningsdag i Vasa på ABC, Expresskurvan 2. Deltagarna kan sedan använda materialet i sin egen förening/organisation. Materialet innehåller följande steg: Nulägesanalys, Reflektioner kring föreningens uppgifter och roll idag samt för framtiden, Framgångsfaktorer, Framtidsvisioner, Förbättringsplaner och Handlingsplan för framtida arbete. Som arrangör för utbildningsdagen, som främst riktar sig till Svenska studiecentralens (SSC:s) medlemsföreningar, fungerar SSC, Svenska pensionärsförbundet r.f. med stöd från Kulturfonden för Sverige och Finland. *För anmälningsuppgifter (anmälan senast 30.11) se SSC:s hemsida under adressen <http://studiecentralen.fi/aktuellt/article-10727-20860-ett-steg-till-forening-i-utveckling>.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaföreningarna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.